

sedanji ministri in v prvi vrsti grof Taaffe. — Ljubi Bog, manj ni tega nihče kriv, kakor ravno grof Taaffe. On je ravno mož, ki še drži Nemcev vlado po koncu, na tihem sicer a to je vse eno, pri nas so kakor prej, tako slej Nemci na vrhu.

In ravno zoper njega so naši Nemci toliko hudi. V tem je grda hinavščina ali pa nevednost. Eno ali drugo je gotovo. Ker pa nečemo misliti, da vidijo naši, toliko prebrisani Nemci le dotlej, dokler seže njih roka, za to se nagibamo zmerom bolj na ono stran, da so hinavci, pravi pravcati hinavci.

Ne, gotovo naši Nemci ali kar so že, ti nimajo uzroka kričati, da se jim godi krivica, bolje, kakor pod to vlado se jim ne more posehmal goditi nikoli. Pri nas je sedaj še Nемец vse, več pa ne more biti tudi tačas, ako pridejo čisto njih možje na krmilo.

Molčala druga ljudstva ne bodo, časi, v katerih je bilo nemčurstvo cvelo, ne da bi se druga ljudstva bila za to izmenila — ti časi so minoli.

Nesreča v bavarski kraljevi rodovini.

Da bi kedaj kak kralj ali cesar sam, sit življenja, skočil v vodo, to se ni še z lehka zgodilo, zadnjo nedeljo, o binkoštih, pa se je to zgodilo na Bavarskem. Kralj Ljudevit II. namreč je to storil v jezeru, ob katerem se razprostira park kraljeve graščine Berške.

Ker je kraljeva rodovina v bližnjem rodu naše cesarske hiše, zanima tudi nas ta čin kralja toliko bolj ter ga hočemo za to opisati, kolikor se to da po poročilih, ki so jih listi prinesli.

Ranjeci kralj se je porodil dne 25 avgusta 1845 in bil je kralj postal dne 10. marcija 1864, vladal je torej celih 22 let. Ves ta čas se ni veliko zmenil za vlado, ter jo je prepuščal svojim ministrom, sam pa je stavil na raznih krajih velike in umetne graščine, nasajal je krasne vrtove ter se kratko asil po gledaliških igrah. Le-te so se godile v krasnih gledališčih, po slovečih igralcih, večinoma pa le vpricho kralja samega.

Te reči so stale drag denar in kralj je prišel v hude denarne stiske. Kraljev stric, princ Luitpold, je bil vsled tega zadnje dni prevzel vlado ter so kralja hoteli djati pod varuha, češ, da je zblaznel. Njegov domači zdravnik, dr. Gudden je imel nalogo, nadzorovati ga. V nedeljo popoldne šel je kralj z dr. Guddenom na sprehod in kakor je bila podoba, bil je ves miren. Dr. Gudden je sam še sporočil v Monakovo, da stoji s kraljem dobro. Tisto popoldne pa ju dolgo ni bilo nazaj, šli so ju torej iskat. Preiskali so park in ob 11. po noči so našli kralja in doktorja — v jezeru. Nista še bila

sicer popolnem mrtva, toda rešiti ju ni bilo več mogoče.

Bila sta menda sedla na klop kraj jezera in se pogovarjala. V tem pa je vrgel kralj klobuk in zgornjo sukujo raz sebe ter skočil v jezero. Dr. Gudden skoči tak, kakor je bil, za njim, da ga reši, toda kralj močnejši od njega se brani in ga vsega okraspa po licu in čelu. Da je bil boj med njima hud, posname se lahko iz tega, ker se poznajo še globoke rane od kraljevih nohtov na zdravnikovem čelu. Izgoditi se je to utegnulo kje malo pred 7. uro, kajti kralju se je ustavila ura 5 minut pred 7. uro.

Zmešnjava je bila seveda sedaj velika. Princ Luitpold je izdal patent, da prevzame sedaj vlado za princa Otona, brata ranjcega kralja. Ta je po postavi pravi kralj, toda on je blazen in torej ostane vlada v roki princa Luitpolda.

Vojaštvo je že priseglo novemu kralju in princu Luitpoldu kot upravitelju države. Ljudstvo je ginjeno in govori še veliko mogočih in nemogočih reči o tej nesreči. Truplo ranjcega kralja pa so v ponedeljek ob poludveh zvečer dekan Türk blagoslovili na dvorišču Berške graščine ter ga s tremi duhovniki spremili v Monakovo. Tje so ga v noči o poludveh pripeljali ter ga položili na mrtvaški oder v kraljevi palači.

Gospodarske stvari.

Koliko škode plevel dela.

Na plevel mora kmet vedno prav pazljiv biti, kajti po njem zemlja neizrečeno hitro ob vso moč pride.

Ni treba dokazov, koliko škode pleveli pridelovanim rastlinam narejajo, kakor sploh zemlji, celemu kmetijstvu in živinoreji. Kakor tolpa podgan v svinjskem koritu svinjam krmčam najboljšo krmo požeró in svinje od korita celo odganjajo in kakor trop vrabljev na kokošnjem dvoru domači perutnini najboljše zrnje izčivkajo, ravno tako odvzamejo pleveli koristnim rastlinam najboljšo rastlinsko hrano cele njive, prerastejo celo zemljišče in mu zrak, svitlobo in toploto jemljejo, zatirajo in preganjajo koristne rastline in tako kvarijo in manjšajo pridelek za petdeset in še več odstotkov. Nažeto žito je s plevelom pomešano in za prodajo nesposobno, med slamo se nahaja mnogo lesenega plevelovega steblovja, katerega živina neče jesti, zato posebno krave dolgo časa med slamo izbirajo in se ne najedó, kar čas krmljenja po nepotrebnem podaljša, čas prebavljanja pa prikrajša in prospanje živine zadržuje.

Preganjanje in pokončevanje plevela na lastnem polju in zemljišču je tedaj jedna najimenitnejših nalog vsakega kmetovalca. Po or-